

Godātie “DDD” lasītāji!

Mēs kopā veidojam latviešu tautas garīgo karaspēku, kura uzdevums ir atmodināt snaudošos, atmaskot un atšķelt nodevējus un padzīt ārējo ienaidnieku, lai Latvija un latviešu tauta arī nākotnē būtu iezīmēta pasaules kartē. Jaunajā 2019. gadā vēl dziļāk apzināsimies savu pienākumu un būsīm ugunīgi, taisnīgi, bargi un drosmīgi ikdienas cīņās par latviešu svētākajām tiesībām un interesēm dzīvot patiešām brīvā nacionālā valstī. Katrs savā vietā – gan lielās, gan mazās lietās – neatlaidīgi strādāsim, lai okupantiem dzīve Latvijā kļūtu nepanesama un viņu lielākā vēlēšanās būtu aizvākties no šejienes. Mums šī cīņa ir jāuzvar!

*Sirds gaismas caurstrāvētus Ziemassvētkus un
gara spēka piepildītu Jauno gadu!*

Laikraksta “DDD” veidotāji

KLUSĀ NAKTS jeb
MAITREIJA NĀK...

Tā klusā nakts pirms daudzām dzīvēm,
Tā Zvaigzne, kura iedegās,
Joprojām nāks no gadu dzilēm –
Un aicinās, un uzrunās.

Vai saprot cilvēce šos vārdus,
Ko zvaigžņu tāles lejup nes,
Kas izdzēs tumsonību, maldus
Un neziņu uz pasaules?

Ar kādreiz šķilto Gaismas zibsnī
Uz zemes Dailes dzirkstis līst.
Nu Maitreija ar Jaunu Zvaigzni
Nāk, degdams visās ugunīs.

Reiz nestā Patiesības lāpa
Nu tagad visās krāsās zied!
Dod gaismu tiem, kas Dailes slāpa,
Kam ceļš caur nakti augšup iet.

Tā klusā nakts, kad runā zvaigznes,
Auž pavedienu smalkāko.
Un Gaismas spārni garu aiznes
Uz Virsotni visaugstāko.

To Patiesības pirmo asnu,
Ko Kristus ļaudīm atnesa,
Vai kopa, loloja pret Ausmu,
Jeb to kā lieku aizmēza?

Steidzīte

“HUMĀNĀ” LIEKULĪBA

Saruna ar mācītāju, bijušo iekšlietu ministru Ēriku Jēkabsonu

TRAMPU NEIEREDZ
KULTŪRMARKSISTI

DDD: *Kā tu jūties, atgriežoties Latvijā, no tās briesmīgās Amerikas, kur valda “šausmīgais” Tramps?*

Ēriks Jēkabsons: Es jūtos ļoti labi, sevišķi tāpēc, ka es jau nemaz nezināju, ka Tramps ir šausmīgs, būtu agrāk to zinājis...

DDD: *...būtu ātrāk braucis prom? Vai tiešām ir tā, ka pasaulē ir jāglābj Amerika no Trampa?*

Ē.J.: Es teiktu – ja mums kaut nedaudz piemīt kritiskā domāšana, tad varu pieļaut, ka drīzāk jāglābj ir Eiropa. Šādi apgalvojumi par ASV prezidentu, manuprāt, ir populisms. Tātad nevis Tramps, bet tie, kas viņam uzbrūk, ir populistiski. Protams, neviens cilvēks nav ideāls, arī Tramps nav bez

trūkumiem. Atsevišķi viņa izteikumi, rīcība nav diplomātiska un pieklājīga. Viņa diezgan skarbie izteikumi var nepatikt, bet viņa būtība visumā ir vērsta uz lietu dabisko kārtību un problēmu nekavējošu risinājumu. Tas, ko viņš tagad ir paveicis ASV ekonomikā, iekšpolitikā, ārpolitikā, liecina, ka uzlabojumi notiek. Gan nodokļu sistēma, gan daudzas citas lietas tiek sakārtotas – tas atvieglo cilvēkiem dzīvi un dzīvošanu. Starp citu, par spīti histēriskajām bažām, ka ASV pametīs NATO, vairs nerūpēsies par Baltijas un citu Eiropas valstu drošību, ASV ieguldījums NATO nākamajā gadā dubultosies.

Neviens no tiem Holivudas aktieriem vai citiem, kuri draudēja – ja Trampu ievēlēs, tad viņi braukšot projām no Amerikas –, nav aizbraukuši, bet bauda Tram-

pa politikas augļus. Viņiem nepatīk viņa konservatīvā ideoloģija un pasaules skatījums. Viņiem nepatīk, ka Tramps ir izmanīgs un veiksmīgs biznesmenis, kapitālists, kurš ar uzņēmējdarbību, uzņēmību un principiem maina pasauli. Taču galvenais cēlonis naidam pret Trampu ir kultūrmarksisms, kreisā spārna sociālisms.

Tramps, lai arī cik nebūtu skarbs, ir realists. Kā mēs zinām, Hilarija Klintone un Obama dzīvo postmarksistu sociālistiskās utopijas priekšstatos un filozofijā, kas lielā mērā ir valdošā ideoloģija daudzās Amerikas universitātēs un trešās pasaules valstīs. Kā īsteni kultūrmarksisti, tādi kā Hilarija Klintone, izkropļo jēdzienu būtību – runā par taisnīgumu, vienlīdzību, bet rīkojas pilnīgi pretēji.

Turpinājums 4. lpp.

MANA BALTĀ

Mana baltā – vakara krēslā,
Ziemas mierā dusošā Latvija.
Dievs apsedzis visas Tavas bēdas,
Visas – ļaunuma cirstās rētas...
Vai Tava sirds vēl no kā baidās?
Mana baltā, apsnigusī Latvija –
Klusē – Ziemas Saulgriežu gaidās...
No brīvības domas Tavas rētas dzīs;
Piecelies, piecelies, piecelies!
Platu saulainu loku mana tauta tad ies –
Piecelies!

V.M. Jēkabsone

RUSIFIKĀCIJAS D Vingā

Vilhelms Ļuta

Žurnālists

13. Saeimas vēlēšanas kārtējo reizi apstiprināja, ka Latvija turpina slīgt rusifikācijas dvingā. Draudošais iekšpolitiskais stāvoklis būtībā nav mainījies kopš Latvijas Tautas frontes un Interfrontes laikiem.

Okupanti savulaik Latviju pārvērtā par “divkopienu republiku”. Diemžēl arī atjaunotajā valstī turpina pastāvēt šī pati sistēma.

Tiesa, politiķi daudzkārt izteica apņēmību izveidot latvisku Latviju. Taču realitātē rusifikācija tika veicināta visādiem līdzekļiem. Paļaujoties Briseles, Vašingtonas un Maskavas dižvaru prasībām, politiķi piekrita okupantu naturalizācijai. Šis lēmums okupācijai piešķirt likumīgu raksturu un iztēlot tās sekas kā neatgriezeniskas, saistošas, ir tās pašas agresīvās impēriskās politikas turpinājums.

Politiku antinacionālās darbības rezultātā pilsonību ieguva pusmiljons svešzemnieku. Vairums no tiem ir nelojāli Latvijai, atbalsta Putina agresīvos karus, nav apguvuši latviešu valodu, neatbalsta latviešu kultūru.

PIEĻAUJOT RUSIFIKĀCIJU, MŪSU POLITIĶI, ŠĶIET, NEAPZINĀS, KA VIŅI ZĀĢĒ ZARU, UZ KURA PAŠI SĒŽ. LATVIEŠU ĪPATSVARS PILSONU VIDŪ TIEK MĀKSLĪGI SAMAZINĀTS. REZULTĀTĀ VISOS VARAS EŠELONOS PIEAUG OKUPANTU IETEKME.

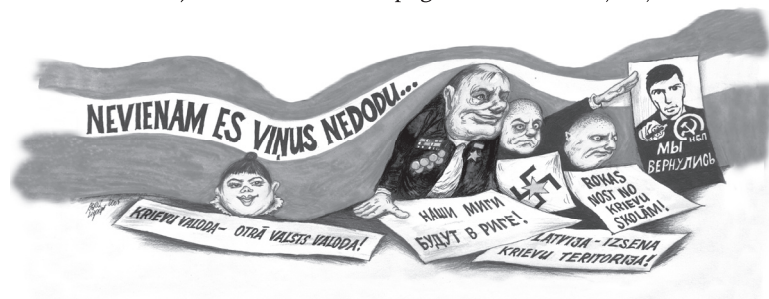
Rusifikāciju veicina arī Šlesera iedibinātās termiņuzturēšanās atļaujas. Tās izmantojot, Latvijā apmetušies ap 20 tūkstošiem krievvalodīgo bagātnieku un Kremļa agentu. Arī bez speciālām atļaujām – parastās imigrācijas ceļā – Latvijā uz dzīvi ik gadus apmetas trīs tūkstoši bijušās PSRS pārstāvju.

Pieļaujot rusifikāciju, mūsu politiķi, šķiet, neapzinās, ka viņi zāģē zaru, uz kura paši sēž. Latviešu īpatsvars pilsonu vidū tiek mākslīgi samazināts. Rezultātā visos varas ešelonos pieaug okupantu ietekme. Latviešiem vairs nav teikšanas Rīgas, Rēzeknes un citās pašpārvaldēs.

Jauniešiem Saeimai un nākamajai valdībai ir visas iespējas atteikties no rusifikācijas kursa. Bet vai tas tiks izdarīts? Šķiet, ka šis ir veltas cerības. Pagaidām t.s. pozīcijas partijas ir vienojušās tikai vienā jautājumā – par administratīvi teritoriālu reformu. Radusies vēlme ietaupīt līdzekļus ar pašvaldībās pašlaik strādājošo 1614 deputātu skaita samazināšanu. Diemžēl nav pamanīts, ka ieguvums būtu 32 reizes lielāks, ja attiecīgi samazinātu ministrijās un to padotajās iestādēs strādājošo 5211 personu skaitu.

Jāievēro, ka teritoriālā reforma ir saistīta ar mazo skolu likvidāciju, darbavietu samazināšanu, migrācijas pieaugumu novados. Visas šīs likstas skars latviešus, kas pamatā dzīvo laukos. Toties okupantiem, kas mitinās galvenokārt lielajās pilsētās, teritoriālā reforma nesagādās nekādas raizes.

Rusifikācijas attīstībai vismaz pagaidām nekādu šķēršļu nav.

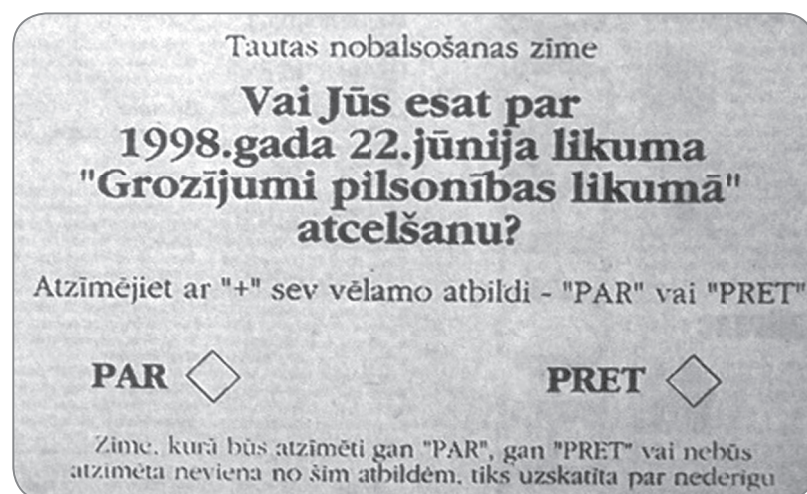
NOZIEDZĪGIE PILSONĪBAS LIKUMA GROZĪJUMI – PIRMS 20 GADIEM

1998. gada 22. jūnijā Saeima pieņēma noziedzīgus grozījumus Pilsonības likumā, lai vēl vairāk atvieglotu ārējā ienaidnieka – okupantu – naturalizāciju, kā arī nodrošinātu viņu pēcnācēju, kas dzimuši pēc 1991. gada 21. augusta, netraucētu kļūšanu par Latvijas pilsoņiem. Pret šo nodevību balsoja tikai 26 Saeimas deputāti, bet 7 deputāti, piemēram, tēvzemei Māris Grīnblats un Jānis Straume, atturējās – tālād glēvi neiebildā. Pēc šī Saeimas balsojuma sākas aktīva parakstu vākšana par bīstamo grozījumu atcelšanu. Nepieciešamo 131 144 vietā tika savākti vairāk nekā 225 000 parakstu – un tika izsludināta tautas nobalsošana 1998. gada 3. oktobrī, līdztekus 7. Saeimas vēlēšanām.

Latviešu lielā aktivitāte, sašutums un apņēmība atcelt Pilsonības likuma grozījumus nobaidīja tos, kas realizē vismagāko noziegumu Latvijā, tas ir, piespiež latviešus samierināties un sajaukties ar ārējiem ienaidniekiem, tādējādi mūsu valstī iecementējot bumbu ar laika degli. Pirms gaidāmā referendumā masu medijos notika labi apmaksāta, klaji noziedzīga aģitācija, latviešu biedēšana un kaunināšana par vēlēšanos atcelt grozījumus Pilsonības likumā. Rezultātā (iespējams, referendumā iznākums tika viltots) par Pilsonības likuma grozījumu atcelšanu nobalsoja mazāk nekā puse no tiem, kas piedalījās referendumā. Grozījumi stājās spēkā.

1998. gada 30. novembrī avīzē “Nacionālā Neat-

karība” Ādolfs R. Gailītis praviētiski rakstīja: “Pēc nedaudziem gadiem varēsim apsveikt Rīgas pilsētas galvu un padomi, ievēlētu no civilokupantu vidus.”

Šobrīd ir pagājuši 20 gadi, pirms sešiem gadiem piedzīvojām naturalizēto okupantu balsojumu par krievu valodu, jau daudzus gadus Latvijas galvaspilsētas priekšgalā ir naturalizēts okupants ar savu komandu, 9. maija dzīres Pārdaugavā uzņem apgriezienus... Taču latviešu tautas un valsts iznīcinātāju retorika nav mainījusies – biedēšana un neticības sēšana turpinās, lai tikai latvieši neuzdrošinātos pieprasīt un realizēt dekolonizāciju, kas vienīgā spēj paglābt latviešu tautu un valsti no bojāejas.

Laikraksts “DDD” piedāvā ieskatīties 20 gadu senā pagātnē: divās 1998. gada preses publikācijās – nožēlojamu “inteligentiņu” aicinājumā balsot pret grozījumu atcelšanu un Eduarda Berklava pārdomās par notikušo referendumu.

AICINĀM BALSOT PRET TUVREDZĪBU!

Publicēts laikrakstā “Diena”, 01.10.1998.

Aicinām referendumā balsot PRET! PRET starptautisko izolāciju, PRET tuvredzību, PRET neticību nākotnei.

Jūnijā pieņemtie Pilsonības likuma grozījumi atceļ naturalizācijas logus un bērniem bezvalstniekiem pēc vecāku pieprasījuma dod iespēju iegūt pilsonību registrācijas kārtībā. Lai šie grozījumi varētu stāties spēkā, aicinām referendumā balsot pret to atcelšanu.

Neviens neapstrīd to, ka “logu” sistēmai vairs nav attaisnojuma, jo naturalizācija rit lēni un nav iemesla likt jau tagad integrētiem kandidātiem ilgi gaidīt. Strīdīgāks izrādījās grozījums, kas attiecas uz bērniem bezvalstniekiem.

Kopš neatkarības atjaunošanas Latvijā dzimuši 18 400 bērnu bezvalstnieku. Vecākajiem no viņiem ir 7 gadi. Kaut arī PSRS vairs nepastāv un šie bērni dzimuši neatkarīgajā Latvijā, mēs viņus dēvējam par “bijušās PSRS pilsoņiem”. Vienalga, kā viņus sauc, šie bērni piedzima un aug mūsu valstī, un mēs par viņiem esam atbildīgi. Šie bērni nav un nevar būt vainīgi par vecāku vai vecvecāku grēkiem.

Grozījumu pretinieki uztraucas, ka daļa šo bērnu varētu beigt

Latvijas skolas, nezinādami latviešu valodu. Mūs arī satrauc latviešu valodas stāvoklis. Taču Saeima gatavojas pieņemt stingru Valsts valodas likumu¹ un notiek izglītības reforma. Neskatoties uz problēmām, mēs ar cerību raugāties nākotnē un ticam, ka Latvija spēš šiem bērniem iemācīt latviešu valodu.

Eiropas Savienība un ASV nepārprotami izteikušas atbalstu likuma grozījumiem. Grozījumu atcelšana būtiski kavēs Latvijas virzību uz ES, un mūsu draugiem būs grūtāk mūs atbalstīt. Mēs šobrīd nevaram atļauties nekādus kavēkļus ceļā uz Eiropas Savienību. Īpaši tagad, kad Krievijā valda politiska un ekonomiska krīze, mēs nedrīkstam tuvredzīgi pakļaut riskam Latvijas valsts drošību un neatkarību.

Grozījumu pretinieki apgalvo, ka Eiropa no mums prasa to, kas nav nevienā citā Eiropas Savienības valstī. Tā tas nav. Eiropas valstīs imigrantiem visur tiek kārtot eksāmenus pilsonības saņemšanai, bet visur izrāda īpašu pretimnākšanu bērniem bezvalstniekiem. No mums sagaida to pašu.

Mēs esam par Pilsonības likuma grozījumu stāšanos spēkā, tāpēc aicinām referendumā balsot pret to atcelšanu. Balsojot

pret grozījumu atcelšanu, mēs apliecinām savu ticību Latvijas nākotnei.

Dzejniece **Amanda Aizpuriete**, režisors **Viesturs Kairiņš**, dzejnieks **Jānis Rokpelnis**, režisors **Pēteris Krilovs**, dzejnieks **Uldis Bērziņš**, rakstnieks **Knuts Skujenieks**, LNO direktors **Andrejs Žagars**, mākslinieks **Ilmārs Blumbergs**, žurnālists **Kārlis Streips**, rakstnieks **Miervaldis Birze**, rakstnieks **Imants Auziņš**, žurnālists **Andris Bergmanis**, mākslinieks **Andris Breže**, dramaturgs **Lauris Gundars**, rakstniece **Margita Gūtmane**, žurnāliste **Ieva Lešinska**, filozofs **Roberts Mūks**, teātra kritiķis **Normunds Naumanis**, rakstniece **Andra Neiburga**, dzejnieks **Jānis Ramba**, filmu producers **Guntis Trekteris**

¹ Kā pirmais prezidents Vairas Vīķes-Freibergas kangariskais darbs bija iebildumi pret 1999. gadā pieņemto Valsts valodas likumu, kuru viņa uzdeva Saeimai mikstināt – tas arī tika izdarīts; un šie paši “intelligentiņi” slavē Vairas Vīķes-Freibergas paveikto latviešu tautas nodevības jomā. – “DDD” piez.

Turpinājums 6. lpp.

PAR MŪSU TAUTU UN KROPLO CIVILIZĀCIJU

LASĪTĀJA VĒSTULE

Labdien!

Lasu Jūsu avīzi jau apmēram gadu (sāku stādāt, un darbavietā pienāk avīze “DDD”). Beidzot esmu atradis preses izdevumu, kuram es piekřītu par visiem simts procentiem. Pensijā esot, es nezināju, ka tāda avīze eksistē. Man prieks, ka jūs savos komentāros esat konsekventi un neiekrītat uz provokatoriskiem jautājumiem. Es esmu diezgan liels nejēga datora tehnikas izmantošanā un tāpēc pat nezinu, kā var iesaistīties polemikā.

Vienreiz es laikam “pāršāvu pār strīpu”, turpinot Jūsu iesākto dekolonizācijas ideju. Ierakstīju “Delfos” – ja savādāk netiekam galā ar okupantu pēcnācējiem, tad ņemam mietus, pēc okupantu parauga, un ejam uz ielām. Apmēram doma bija tāda. Manu komentāru izdzēsa, un saņēmu bezadresu zvanu uz mobilo telefonu – brīdināja par atbildību tautu naidu kurināšanā.

Es piekřītu, ka latviešu tautas pašapziņu būs ļoti, ļoti, ļoti grūti pacelt. Saskatu divus traucējošos faktorus. Pirmais – jau pieminētais pašapmierinošais faktors “esmu labi iekārtojies un liec man mieru”. No saviem tuviem draugiem, kam esmu rādījis avīzi, esmu saņēmis tieši tādas atbildes. Viņi ir turīgi, un lielāko daļu bizness ir saistīts ar okupantu pēcnācējiem.

Mana māsa lasa un piekřīt Jums, bet mūsu gadi vairs nav tie pievilcīgākie, lai nestu šīs idejas tālāk – veči, sēžat rāmi pie ratiem. Es esmu kara laika bērns un augu ļoti latviskā vidē, un līdz ar to ļoti cietu no okupantiem.

Tagad otrais faktors. Jūs varat man nepiekřist, un to arī nemaz nevajag. Risināšu savus novērojumus tālāk. Runa būs par ticības ietekmi uz latviešu tautu. Esmu kristīts, iesvētīs un laulāts baznīcā. Bet daudzu gadu garumā un pārdzīvojumu iespaidā esmu aizgājis no kristietības. Tas nenozīmē, ka es

neticu Dievam. Bez šādas ticības mēs iznīksim – kaut kam ir jāvieno mūs ar Visuma saprātu. Neticu Bībelei – to arī ir sakopojuši tikai cilvēki un savās personīgajās interesēs.

Pēc saviem pastiprinātajiem novērojumiem, tieši kristietība neļaus latviešu tautai tikt pie pašapziņas par notiekošo pašu zemē. Nevienš mācītājs no kanceles nav teicis viedus vārdu okupantu padziņšanai. NEVIENS man zinošs. Jo Kristus māca padevību, mīlēt kaimiņus (okupantus), pagriezt otru vaigu, ja tev iesit... Kaut kāds murgs. Esmu runājis ar dažiem citu konfesiju pārstāvjiem – nē, nē, nē, mēs nedrīkstam viņiem darīt pāri. Saku, ka ne jau pāri, bet veicināt savās draudzēs domu, ka viņiem ir jābrauc prom! Tiku nosodīts, un man ieteica par tādām lietām pie viņu draudzes locekļiem nevērsties, jo viņu draudzē ir citādi domājošie – krievi. Tad kas ar mūsu tautu notiek? Uz kuriem mēs ejam? Jau natnei no 25 līdz 35 gadiem ir viņu žargonā “pove-ri”.

Ja drīkst pajautāt kungam Gardam par Dzīvās Ētikas Mācības izplatību. Katolisms ir pret šo Mācību, un tas jau ir nopietni. Man bērnišķīgs jautājums. Kā Vispilnīgākais, Absolūtais ir radījis tik kroplu civilizāciju? Pirms mums taču bija civilizācijas ar ļoti augstu inteliģences, tehnikas līmeni. Nemaz jau nerunājot par garīgo līmeni. Tagad Viņš rada (meitas uzņēmumu), kas centīsies to visu salabot. Es kaut ko neizprotu. Mēs taču neesam vienīgā civilizācija Visumā. Tas būtu naivi domāts.

Piedodiet par garo rakstu. Es nezinu, vai Jūs to izlasīsiet – varbūt garos ziemas vakaros. Novēlu tā turpināt. Bez ciņas nav cerības uz uzvaru.

Ar cieņu,
Inesis Deksnis

ATBILDE LASĪTĀJAM

God. Inesi Deksnī!

Sirsniņš paldies par Jūsu vēstuli. Priecājos, ka kopā ar mūsu lasītājiem “DDD” un piekřītat tajā rakstītajam. Tādi lasītāji negadās bieži, tāpēc arī ir ļoti vērtīgi. Jūsu komentārs “Delfos”, ja es pareizi sapratu, nebija naidu kurinošs starp tautām. Katrai tautai ir ne vien tiesības, bet arī svēts pienākums izraidīt no savas zemes ārējos ienaidniekus, kas iebruka Latvijā okupācijas laikā. Tautai to ir tiesības darīt gan ar mietiem, gan šķēpiem, gan zobeniem.

Tas, ka “Delfi” Jums pārmeta nacionālā naida kurināšanu, nav nekas jauns. Tādu apsūdzību pret mani un Līgu Muzikanti 2005. gadā izvirzīja Ģenerālprokuratūra Maiziša vadībā pēc Drošības policijas safabricētās apsūdzības. Vairākas tiesas trijās instancēs pilnīgi attaisnoja mūs. Tiesā mēs konsekventi aizstāvējām latviešu tautas tiesības izraidīt okupantus. Tiesa tās atzina. Tā ka variet visādiem “Delfu” šmurguļiem – zvanītājiem un draudētājiem – aizbāzt muti.

Jums ir taisnība, ka bez ticības Dievam jeb tam Augstākajam Spēkam, kas ir Visuma eksistences pamatā, iznīks ne tikai latviešu tauta, bet arī jebkura cita tauta. Jums ir taisnība, ka tāda Dieva, kādu sludina baznīcas, patiesībā nav. Kristus nekad nav bijis par to, lai latviešu tauta būtu glēva un nodevīga pret savu zemi un valsti, neizraidot no tās iebrucējus. Kristus nekad nav mācījis padevību ārējam ienaidniekam, piedošanu tādā nozīmē kā taisnīguma neatjaunošanu.

Tie ir meli, bet melu tēvs ir Sātans. Visas baznīcas, kas pauž šos melus ir sātaniskas.

Garīdzniekiem nav jābūt obligāti ar ragiem un āža bārdiņu. Pietiek ar to, ka viņi melo. Tā arī pasakiet viņiem. Tāpēc jau tiek dota Jauna Mācība – Agni Joga –, ka Bībele ir pārrakstīta un kļūdaini labota, ka tai vairs nevar uzticēties. Uzticēties var vienīgi Bībeles pirmavotiem, kuri mums nav pieejami. Tas, ka katoļi un arī citas konfesijas nepieņem Jauno Evaņģēliju, liecina par to, ka Pāvests un citu konfesiju augstākie vadītāji nekalpo Kristus. Viņi vienīgi piemin Kristu, ar Viņa Vārdu attaisnodami savu tumsonību. Ja viņi nebūtu tumsoņi, viņi pirmie atzītu un, galvenais, pazītu Jaunajā Mācībā Kristu. Kaut arī Viņš vēlas, lai tagad Viņu sauktu par Maitreiju. Nevis man, bet baznīckungiem, filozofiem un citiem zinātniekiem vajadzētu stāstīt to, ko tagad stāstu es. Tas, ka viņi to nedara, liecina par viņu zināšanu neatbilstību jaunajam laikmetam, par atpalicību, tumsonību, stulbumu...

Arī par jaunatni es Jums piekřītu. Diemžēl jaunieši ir vēl vairāk apstulboti par vecāko paaudzi. Viņi grib baudīt turību un pārticīgi dzīvot, nevis mīlēt savu tautu. Kā arī ir par glēvu, lai iestātos par dekolonizāciju.

Arī es jaunībā jautāju sev, kā Dievs varēja radīt tik kroplu civilizāciju? Dzīvā Ētika sniedz atbildi uz šo jautājumu: Dievs nav radījis šo kroplu civilizāciju, to esam radījuši mēs paši – šīs

saskaņā ar Kosmisko Atkaliemiesošanās likumu: piedzimstot, nomirstot, atkal piedzimstot, atkal nomirstot neskaitāmi daudz reižu.

Mūsu civilizācija ir kropla. Tā var aiziet bojā. Taču mēs izveidosim jaunu, un tā turpinās pilnveidošanas ar Atkaliemiesošanās likumu, katrā dzīvē attīstot sevi cildenas īpašības. Uz Zemes tā tas ir noticis vairākkārt. Tā mēs varam attīstīties līdz dievcilvēka līmenim, kāds ir Kristum. Tad mēs paši iemiesosimies kaut kādās tikpat krolās nākotnes civilizācijās jau kā cilvēces garīgie skolotāji un mācīsim viņus, kā tagad mūs māca Kristus-Maitreija. Arī tad nu jau mūs pašus sitīs krustā un visādi citādi vajās, jo cilvēka zemākā daba necieš, ka to aicina garīgi pilnveidoties viņa augstākais Es. Varētu jautāt: kāpēc nākotnē būs tikpat krolas civilizācijas, kāda ir tagad? Tas tāpēc, ka tagadējā cilvēce pēc vairākiem miljoniem gadu jau būs attīstījusies līdz pārcilvēka līmenim, bet aiz mums nāks tās civilizācijas, kuru Monādes tagad ir iemiesotas dzīvniekos, augos, minerālos un putekļos. Pēc vairākiem miljardiem gadu attīstības viņi arī kļūs par cilvēkiem.

Mēs tik tiešām neesam vienīgā civilizācija Kosmosā. Dzīvā Ētika māca, ka uz katras planētas ir dzīvība, taču mūsu acij neredzama. Uz katras Saules Sistēmas planētas ir cilvēku evolūcija, kas atšķiras no Zemes evolūcijas. Ir gan augstākas cilvēces, gan zemākas. Ne tikai planētas ir apdzīvotas. Apdzīvotas ir arī zvaigznes. Arī uz Saules tagad ir spējīgi dzīvot un ugunīgajos ķermeņos dzīvo tādi dievcilvēki, par kādiem mēs varam kļūt tālā

nākotnē. Viņu ķermenis sastāv no augstas kvalitātes uguns, kas var izturēt to spriegumu, kāds ir uz Saules. Vēl augstākas pakāpes dievcilvēki var dzīvot un dzīvo uz daudz lielākām un augstāka sprieguma zvaigznēm nekā Saule. Arī starpplanētu un starpzvaigžņu telpa ir apdzīvota ar mūsu acij neredzamām būtnēm. Viss Kosmos ir dzīvs un ir bezgalīgi liels Cilvēks, kas, saskaņā ar Agni Jogu, kādreiz, bezgalīgi sen, ir bijis uz līdzīgas attīstības pakāpes, uz kādas esam mēs patlaban. Arī mūsos ir ielikta šī spēja pacelties līdz pat Kosmosa līmenim.

Piekřītu, ka to ir grūti aptvert uzreiz. Taču Dzīvā Ētika nav izklaidīgs žurnāls ar krāsainām banālām bildītēm, nav lubu literatūra. Tā nav riekstiņi šokolādē. Lai to izprastu, ir vajadzīga zināma garīga un intelektuāla piepūle. Bet nekas neiespējams tas nav – izprast Agni Jogu. Pēc Jūsu vēstules spriežot, Jūs esat domājošs cilvēks, tāpat spējīgs izprast Jauno Mācību. Neskatieties uz saviem gadiem. Gudrība, kādu cilvēks iegūst šajā zemes dzīvē, pāriet uz dzīvi Smalkajā Pasaulē. Pēc tam – atkaliemiesojoties uz Zemes. Gluži tāpat kā nezināšana un tumsonība. Ja cilvēks šeit ir tumsonis, tad arī “tur” viņš būs tumsonis. Tajā pasaulē būt tumsonim ir daudz grūtāk nekā šajā. Tā varat pasveicināt tumsoņus no Aivara Gardas. Lai glābjas no savas tumsonības, kamēr vēl ir laiks.

Protams, Jūs varat piedalīties “Facebook” diskusijās. Tas nemaz nav tik grūti, kā iedomātiesies.

Patiesā cienā
Aivars Garda

Novēlam svētkos daudz siltuma un iekšēja miera.
Lai pārliecība par saviem spēkiem
ļauj atplest spārnus un lidot.

No sirds,
Latvijas Pasta Abonēšanas daļa

“DDD” ABONĒŠANA 2019. GADAM

·VISĀS LATVIJAS PASTA NODAĻĀS (PRESĒS IZDEVUMA INDEKSS: **1164**)
·INTERNETĀ: WWW.ABONE.PASTS.LV
·PA TĀLR.: 67008001; 27008001
·“DDD” REDAKCIJĀ (TĀLR.: 67140680; E-POSTS: DDD@FRONTE.LV)

Abonēšanas maksa (eiro):	
12 mēnešiem	16,40
11 mēnešiem	15,15
10 mēnešiem	13,80
9 mēnešiem	12,45
8 mēnešiem	11,10
7 mēnešiem	9,75
6 mēnešiem	8,40
5 mēnešiem	7,10
4 mēnešiem	5,70
3 mēnešiem	4,30
2 mēnešiem	2,90
1 mēnesim	1,45

ABONĒ ARĪ ĀRZEMĒS!

Abonēšanas maksa 12 mēnešiem:
·**Eiropas valstīs un Krievijā – 40 eiro;**
·**Austrālijā, Amerikas, Āfrikas, Āzijas valstīs – 50 eiro.**
Abonementu ir iespējams noformēt “DDD” redakcijā klātienē
(Rīgā, Lubānas ielā 6 – 4) vai elektroniski, sūtot pieprasījumu uz e-pastu:
ddd@fronte.lv, vai zvanot pa tālr.: **+371 67140680**.

Godātie lasītāji,

laikraksta “DDD” nākamais – 2019. gada 1. numurs –
iznāks pēc trim nedēļām – **11. janvārī**.

“HUMĀNĀ” LIEKULĪBA

Turpinājums no 1. lpp.

Ēriks Jēkabsons: Simtiem tūkstoši migrantu, kas ielaužas ASV teritorijā, jau ir identificēti kā Kolumbijas un Venecuēlas organizēto noziedznieku grupējumi. Tāpat ASV tiek iefiltrēti arī ISIS kaujinieki un citu naidīgu organizāciju teroristi.

DDD: Šādi kultūrmarksisti taču sagrauj morāli ētisko vērtību hierarhiju, atņemot cilvēkam spēju atšķirt labo no ļaunā, pareizo no nepareizā, skaisto no neglītā.

Ē.J.: Jā, lielā mērā. Un viņi paši tic saviem meliem. Kā Bībelē teikts – ja pauž melus un saka to no visas sirds, tad tā arī notiek, – un viņi patiešām paši tiem tic.

LIBERĀĻIEM ZUDUŠAS PĒDĒJĀS SAPRĀTA PALIEKAS

DDD: Tikko Saeimā bija diskusija par ANO migrācijas paktu. Prieks, ka vairākumam deputātu pietika veselā saprāta pieņemt lēmumu nepievienoties šim paktam. Klausoties ANO migrācijas pakta aizstāvjus – ultraliberāļus, radās sajūta, ka viņi patiešām tic tam, ko runā, lai gan teiktais ir pretējs loģikai un vispārpieņemtajām saprāta robežām. Kas, tavuprāt, viņiem ir atņēmis veselo saprātu, spēju izdarīt loģiskus secinājumus? Kas vainas šiem cilvēkiem?

Ēriks Jēkabsons: Es neesmu sogis un nemācēšu uzstādīt diagnozi atsevišķiem mūsu sabiedrības locekļiem, taču to, kas notika Saeimā un sabiedrībā, es nekādi nevaru nodēvēt par diskusiju. Šīs virstēmas “lielajā grozā” trūkst atziņas par to, kas

ir migranti, kas ir emigranti, kas ir imigranti, ar ko atšķiras emigranti no pastāvīgajiem iedzīvotājiem, bēgļi no nelegālajiem uzturēšanās atļauju pircējiem, kā definēt, kas ir kas? Un kam mēs šo palīdzību solāmies sniegt?!

Šī absolūtā nenoteiktība arī ir viens no iemesliem, kāpēc liela daļa pasaules sabiedrības ANO migrācijas pakta nepieņem jau tā pamatos. Es domāju, ka liberāļi kā savu pamata ideoloģiju

gārnū jēgu. Kad kāds, piemēram, Tramps, pēkšņi skaļi paziņo, ka taisnīgumam jābūt bāzētam uz disciplīnas, ka jāpaklausa likumībai, ka visi cilvēki nevar būt vienlīdzīgi sociālisti, cilvēkiem ir jāstrādā un jāpelna, ka tie nevar būt nekādi roboti, vergi un kalpi, kuri tiek baroti, kā tas bija PSRS laikos vai citās diktatūrās, tad šie liberālie “taisnīguma karavīri” parāda savas īstās naida pilnās sejas.

PALASOT IERAKSTUS SOCIĀLAJOS TĪKLOS, BIEŽI ŠKIET, KA LIBERĀĻU TOLERANCE PAR VIŅU POSTULĒTO BRĀLĪBU, TAISNĪGUMU, LĪDZJŪTĪBU PĒKŠŅI IZZŪD, JA KĀDS PAUŽ PRETĒJU VIEDOKLI. GAISMAS ĀTRUMĀ IZGAIST VISAS LIBERĀĻU IZSLUDINĀTĀS LAIPNĪBAS PRET CITĀDI DOMĀJOŠAJIEM, UN VIŅI IR GATAVI “PĀRGRIEZT RĪKLI” FAŠISTIEM, HOMOFOBIEM, TRAMPMĪĻIEM UN ĢIMENISKO VĒRTĪBU ATBALSTĪTĀJIEM.

ir pieņēmuši uzskatu, ka vislabākais pasaulē ir taisnīgums, godīgums, tautu brālība, miers, vienlīdzība. Nenoliedzami, ka šīs lietas ir labas, taču viņu izpratne par šīm vērtībām balstās nevis disciplīnā, likumībā, hierarhijā un vispārības labumā, bet personīgā izdevīgumā un morāles pagrimumā. Kā tu jau iepriekš teici, viņi skaistiem un pareiziem jēdzieniem piešķirusi ač-

DDD: Tātad, runājot par taisnīgumu, vienotību, brālību, draudzību, viņi liekuļo, jo ar savu rīcību demonstrē pilnīgi pretējas “vērtības”?

Ē.J.: Jā, tā tas ir. Palasot ierakstus sociālajos tīklos, bieži šķiet, ka liberāļu tolerance par viņu postulēto brālību, taisnīgumu, līdzjūtību pēkšņi izzūd, ja kāds pauž pretēju viedokli. Gaismas ātrumā izgaist visas liberāļu izsludinātās laipnības pret citādi domājošajiem, un viņi ir gatavi “pārgriezt rīkli” fašistiem, homofobiem, trampmīļiem un ģimenisko vērtību atbalstītājiem. Tas ir bīstams signāls mūsu valsts drošumam un nacionālai drošībai.

DDD: Galīgi ir jāapmaldas laikā un telpā, lai spētu aizstāvēt pilnīgas ačgārnības. Liberālie kultūrmarksisti runā vienu, bet patiesībā vēlas sanāidot tautas un iznīcināt tās. Viņi iet pret dabas likumiem.

Ē.J.: Tieši to viņi arī dara – daži apzināti, bet vairums pilnīgā apmātībā nespēj aptvert patiesību. Viņi uzskata, ka taisnīgums būs tad, ja visas robežas noārdīs, laidīs simtiem tūkstošus cilvēku pāri (kā uz ASV un Meksikas robežas), sakrustosies visas rases. Viņi uzskata, ka tas ir taisnīgi, humāni, cilvēcīgi. Lai gan tas ir ačgārnis, viņi tā tiešām domā. Viņi sēž mājās pie televizora, skatās bildes, nemaz nezinot patieso realitāti, kas radikāli atšķiras no viņu vai kādu “skoloto ekspertu” iepatētajiem uzskatiem. Piemēram, interesanti, no kurienes puisis no dziliem laukiem Latgalē zina, ka Tramps ir slikts, dumjš un riktīgs fašists, ja es, dzīvojot Amerikā, neko tādu nemanīju?

DDD: No Streipa, kurš sēž “Rīga TV24” un “skalo” ļaudīm smadzenes.

Ē.J.: Pareizi. No Streipa, no “Delfiem” un citiem. Es gribētu teikt, ka masu mediji (gan sabiedriskie, gan privātie) ir angažēti. Mediju milzīgā ietekme

no mediju agentūrām, mediju sponsoriem iespaido sabiedrības domu, un viņi visi ir atbildīgi par sekām. Vairums Latvijas mediju līdzinās “CNN”, kas nespēj vai apzināti nevēlas objektīvi atspoguļot notikumus pašu mājās un pasaulē, paši neanalizē notikumus, bet vājā tulkojumā atgremo ārpolitikas notikumus. Pretstats “CNN” ir ziņu kanāls “FOX”, kas spēj daudz efektīvāk, daudzpusīgāk un objektīvāk runāt par Trampa politiku un notikumiem pasaulē. Viņi kritiski parāda to, ko uzskata par nepareizu, nenoklusējot arī pozitīvo. Bet “CNN” pārvērties par Trampa linčotāju, jo viņi patiesi tic, ka Tramps ir absolūtais ļaunums, kaut kas līdzīgs Hitleram. Diemžēl liela daļa Latvijas mediji iet “CNN” pēdās.

BILDĪTES, KAS NEATBILST REALITĀTEI

Ēriks Jēkabsons: Atgriežoties vēl pie kultūrmarksistiem, jāmin kāds viņiem raksturīgs sabiedrības domu ietekmējošs paņēmiens. Viņi ne tikai termiņiem piešķir pretēju nozīmi, viņi izmanto arī simbolismu, selektīvi izvēloties bildes, kuras sistemātiski un bieži rādīt, lai cilvēkiem veidotu vēlamo priekšstatu. Piemērs ir kampaņas migrācijas atbalstam. Runājot par migrāciju, tiek rādītas bildes no Sirijas, no Dienvidamerikas, kur kopējais sentiments ir tāds, ka vairums notic – ārprāts, nabaga cilvēki, ar cibiņām iet pāri robežai, bēg no savām mājām, kur viņus grib nogalināt, vai, piemēram, mazs bērniņš, kurš izskalots jūras krastā, pret ko neviens nevar palikt vienaldzīgs...

Bet, ja paskatās tuvāk, bez samākslota sentimentā, tad skatām paveras pavisam cita aina – no Dienvidamerikas, bet īpaši no Tuvajiem Austrumiem uz Eiropu dodas jauni, spēcīgi vīrieši, kuriem ir jaunākie iPhone un iPad. Tā nav nekāda bēgšana no kara, tā ir Eiropas iekarošana. Liberāļu mērķis ir atvērt legālās migrācijas ceļus, lai varētu labāk vadīt arvien pieaugošo migrantu skaitu. Bet viņi savā “laipnībā” un “naivumā” ir akli, neredzot ar terorismu, narkotiku un cilvēktirzniecību saistītos noziedzniekus, kas jau formē vairāk nekā 3000 organizētās noziedzības grupas. Daudzas valstis, kā piemēram ASV, Izraēla, Šveice, Austrija, beidzot ir identificējušas šo problēmu, saprotot, ka tam nav nekādas saistības ar t.s. humānismu. Tā ir miljardu dolāru “vērtā” starptautiskā mafija, kuras viens no centrālajiem mērķiem, līdz ar milzu netirās peļņas gūšanu, noziedzības legalizēšanu, sadarbojoties atsevišķām valsts struktūrām, ir iznīcināt nacionālās

valstis un nacionālistu un tradicionālās kristīgās vērtības kā tādās. Tas pats notiek arī Amerikā, Vācijā, Skandināvijā, kur liberāļi ar asarām acīs liekulīgi šļupst – kas tad tur ir, kādi 100 tūkstoši cietēju, lai taču viņi nāk, izmītināsim, pabarosim u.tml.

DDD: Kāpēc tad pie sevis mājās viņi tos neņem?

Ē.J.: Jā, tieši tā. Bet nākamajā soli tā jau ir epidēmija. Tagad jau puse Eiropas saprot, kas notiek. Es teiktu, ka tiem liberāļiem (kreisajiem) tas simbolisms ir pāri substancei.

Es arī visiem pasaules bēgļiem un cietējiem varētu teikt: nāciet pie mums, apskausim, lolosim, par velti barosim, nespiedīsim strādāt, nespiedīsim savu valodu, kultūru, nāciet tikai šurp! Bet kādas tam būs sekas? Tā būtu apzināta Latvijas un latviešu tautas pakļaušana iznīcībai. Tieši to dara liberāļi. Nav jābūt iekšlietu ministram, pietiek ar pašam pieredzēto, lai redzētu, kas notiek Ķelnes ielās, kas notiek Berlīnē, kas notiek Parīzē, kas notiek visur citur. Bet liberāļi turpina kladzināt: novāciet robežas, laidiet iekšā, lai afrikāņi brauc uz Eiropu, pabarosim u.tml. Bet mūsu dievnamu logi ir izsisti, pat Latvijā baznīca nodezdzināta, daudz kur jau ir uzceltas mošejas, noziedzība ir milzīga. Vācijā, Zviedrijā puīši – skaistie, staltie vikingu pēcteči, kuri nespēj sevi aizsargāt, – tiek piekauti, regulāri tiek nežēlīgi izvarotas meitenes, sievietes, pat bērni. Te jāsaka: kur tad jūs esat, liberāļi? Kā kaut ko tādu pieļaujāt? Kādēļ neaizstāvat pret vardarbību un ļaunumu?

Kur bija “humānie” liberāļi tad, kad bija jāsoda noziedznieks, kurš izvaroja un aiz matiem pa zemi vilka meiteni? Šis briesmu darbs tika nofilmēts, izvarotājs Zviedrijā – izsludināts meklēšanā, izliekot viņa attēlu televīzijā un internetā. Kāda bija reakcija? Apsūdzēja ne jau izvarotāju, bet tos, kuri nežēlīgo izvarotāju bija izsludinājuši meklēšanā, publicējot viņa foto, jo esot, lūk, pārkāptas izvarotāja cilvēktiesības! Droši vien tāpēc, ka viņš bija melnais.

Dedzīgie liberāļi dzīvo simbolisma jeb utopijas pasaulē, kas ir tāda kā kults, sekta. Trūkst jebkādas konsekvences: ir tāds neprātīgs, prātā jukušu marihuānas pipētāju un šņaukātāju un lielā mērā homoseksuāļu vadīts haoss visā Eiropas Savienībā, Eiropadomes vadībā – viņiem visiem tur ir savas atkarības problēmas. Kā redzamāko un spilgtāko piemēru var minēt Eiropas Komisijas prezidentu Žanu Klodu Junkeru, kurš regulāri grīļojas dzērumā.

Turpmāk vēl...

Intervēja Liene Apine

JAUNA GRĀMATA

Tavs ķermenis tev saka: MĪLI SEVI!

Vispilnīgākā slimības un nelaimju metafizisko ceļoņu grāmata

Šī ir viena no populārākajām Līzas Burbo grāmatām visā pasaulē un kā turpinājums bestselleriem “Klausī savu labāko draugu uz Zemes – savu ķermeni” un “Piecas traumas, kas neļauj būt tev pašam”, kas jau pirms pāris gadiem ir sasnieguši arī latviešu lasītājus un ierindojušās apgāda “Vieda” pirkta grāmatu klāstā.

Katra jaunās grāmatas lappuse sniedz vērtīgu padomu, kā pašam sevi dziedināt, – tā vēsta par slimību un likstu fiziskajiem, emocionālajiem, mentālajiem un garīgajiem ceļojumiem un sniedz kodolīgu, neparastu ceļu uz patiesu sevis mīlēšanu jeb atlabšanu.

Vairāk nekā divdesmit gadus darbojoties metafizikas un psiholoģijas pētniecības jomā, Līza Burbo ir guvusi apliecinājumu, ka fiziskās problēmas ir acīmredzama ne-laimes izpausme psiholoģiskā un/vai emocionālā līmenī. Fiziskais ķermenis atsaucas ne-līdzsvarotībai un brīdina, ka jāatgūst zaudētā mīlestība un harmonija. Pētniecības darba rezultāts ir šī grāmata – “Tavs ķermenis tev saka: mīli sevi!”

Pieaugot izpratnei par cilvēci, aizvien acīmredzamāka kļūst patiesība, ka trīs ķermeņu – fiziskā, emocionālā un mentālā – vienlaicīga dziedināšana ir vienīgais ceļš uz veselumu. Tādēļ Līzas Burbo publicētie pētījumu rezultāti un atklātie noslēpumi par saikni starp ķermeni un dvēseli ir īpaši noderīgi.

CITA RISINĀJUMA NAV – ĀRĒJAIS IENAIIDNIEKS IR JĀPADZEN!

Nesen kāds lielkrievu šovinists, vārdā Zurab Map, sociālajā vietnē “Facebook” krievu valodā uzsāka provokatorisku diskusiju, uzdodot latviešus nīstošu jautājumu: “Paskaidrojiet man, kāds idiots iegalvojis latviešiem, ka viena valoda stiprinās viņu valsti? Kādam gan idiotam ir jābūt, lai noticētu tādām muļķībām?”

Neslēpjot savu attieksmi pret latviešiem, diskusijā iesaistījās Latvijā dzīvojoši okupanti, komentārus rakstot krievu valodā un kirilicā. Vēloties parādīt ārējā ienaidnieka patieso seju, nolēmām diskusiju publicēt oriģinālvalodā, bez tulkojuma. Lai tā iedrošina arī citus latviešus teikt okupantiem se jātiesību vienmēr un visur, jo mums šī cīņa ir jāuzvar.

Džohars Dudajevs, pirmais neatkarīgās Čečenijas prezidents, lielkrievu šovinismu dēvē par rusismu: “Rusisms – tā ir īpaša cilvēknišanas ideoloģijas forma, kas balstās uz lielvalstisku šovinismu, pilnīgu garīguma trūkumu un netikumību. No pazīstamajām fašisma, rasisma, nacionālisma formām atšķiras ar īpašu nežēlību – kā pret cilvēku, tā arī pret dabu... Darbības princips ir itin visa iznīcināšana, nodedzinātās zemes taktika. Izceļas ar šizofrēnisku pasaules virskundzības mānijas formu. Apveltīts ar verga psiholoģiju, parazitē uz melīgas vēstures, okupētām teritorijām un apspiestām tautām. Rusismam raksturīgs ir nemitīgs politisks juridiski tiesiskais un ideoloģiskais terorisms.”

jau Tu pārgāji uz “tu”, labi, lai būtu. Tu maldies, man un visiem latviešiem ir Visaugstākā un latviešu tautas dvēseles pilnvarojums cīnīties par savas tautas atbrīvošanu no tādiem kā Tu un citiem tā domājošiem. Pat Uģis Adata atzina, ka man ir tāds pilnvarojums, jo sirds dziļumos viņš labprāt neredzētu kolonistus Latvijā, tikai ir par bailīgu, lai to Tev pateiktu. Tāpēc viņš kasa kreiso ausi ar labo roku un grib tādus kā Tu padarīt par latviešiem. Aplama rīcība. Tādiem kā Tu ir jāpilda komanda – šļop,šļop, šļop!

Zurab Map, vai Tev patīk sieviete, kura bāžas Tev virsū, kaut gan Tu viņu nemīli. Pareizi, ne tikai Tev, arī visiem Taviem domubiedriem tas riebjas. Arī sievietēm riebjas nemīlams vīrietis, kurš uzbāžas. Kāpēc Tu nevari saprast, ka kolonisti riebjas latviešu tautai, jo pretīgāki tie kļūst, kad uzbāžas latviešiem kā Tu, Ģaļia Сейфуль-Мулюкова un citi Tavi domubiedri! Pēc vārda spriežot, Tu esi gruzīns. Ja tā, vai Tu atzīsti par pareizu, ka Staļins padzina no Padomju Savienības vācu nacistus? Varbūt viņam nevajadzēja tā darīt, bet saliedēt nīstamos fašistus ar padomju tautu? Iemācīt viņus runāt krieviski – un viss, lieta darīta? Gluži tāpat, kā to grib izdarīt tādi adatas ar latviešiem pretīgajiem okupantiem?

Viesturs Vecbastiks Burvis: Lielisks piemērs krievu teicienam: “Сила есть – ума не надо”, tikai sen par vēlu, jo spēka vairs nav....

Zurab Map: Удис, ты в отлучии от своих “друзей” в состоянии оценивать ход дискуссии. Попробуй применить эту свою способность. Как я вижу, ни одного ФАКТА, опровергающего мою позицию и мои ФАКТЫ, приведённые ранее, моими оппонентами приведено не было. Если не считать аргументами то, что Всевышний и сама “Душа латышского народа” дали право говорить от своего лица Гарде. Если ты потерял нить разговора, скажи мне и я тебе напомним факты, которые тобой и твоими “друзьями” не были опровергнуты хоть какими-то серьёзными аргументами. Я говорю о фактах, подтверждающих мою позицию: в Латвии нет никаких оккупантов. В Латвии не было советской оккупации. Латвия на равных правах с остальными республиками была включена в состав СССР. Когда в Кремле произошёл гос-переворот в конце 80-х годов, Латвия наравне со всеми остальными республиками СССР из Союза вышла и обрела собственную государственность. Каковую снова просрала, но это уже другая история.

Uģis Adata: Zurab Map, nēslēpšu, tieši ŠO versiju man mācīja 11 gadus skolā, un tieši ŠAI versijai es no visas sirds ticēju līdz pat 18 gadu vecumam. Taču tad kaut kas mainījās – un tagad viss ir, kā ir.

Zurab Map: Uģi Adata, Факты в студию! Факты, изменившие

твои взгляды на мир.

Uģis Adata: Zurab Map, ja būtu kaut 5% iespēja, ka tu mainītu savus uzskatus, es tagad sa-springtu un sameklētu vagonu ar faktiem. Taču tādas iespējas nav, vai ne.

Aivars Garda: Zurab Map, kas Tu tāds esi, ka prasi faktus no Latvijas zemes saimnieka – latvieša?! Jā, Uģis Adata ir slikts savas zemes saimnieks, bet viņš var kļūt par krietnu latvieti. It īpaši, ja Tu un draugēļi turpinā-siet tāpat melot. Bet kas esi Tu? No latviešu tautas viedokļa Tu un Tavi domubiedri ir nulles uz kociņa. Sliktākajā gadījumā – kā parazitē – dēles, esat piesūkušies pie latviešu tautas un valsts organisma. Izvēlies pats. Fakti ir tādi, ka Latvija ir latviešu tautas valsts, kurā noteicējiem ir jābūt latviešiem. Fakti studijā ir tādi, ka latviešiem riebjas iebrucēji, it īpaši ar tādiem uzskatiem, kādi ir Tavējie. Jau iedomājoties vien, ka tādi kolonisti sūc latviešu tau-tas dzīvības spēkus, gribas vemt. Tu latviešu tautai un valstij esi svešķermenis, turklāt ļoti kaitīgs. Tā arī neatbildēji man, kāpēc Tu bāzies virsū latviešu tautai un valstij? Vai tāpēc, ka Tev nav elementāras pašcieņas, toties esi pārbagāts ar nekaunību? Vai pašam nav kauna par sevi?

Zurab Map: Я люблю, когда фашисты не скрывают своих взглядов. Спасибо за искренность!

Aivars Garda: To Tu par sevi? Apbrīnojama paškritika! Malacis!

Zurab Map: Aivar Garda, Про тебе, про тебя.

Liene Apine: Zurab Map, ja kāds šeit ir fašists, tad tas esi Tu, nevis Aivars Garda. Aivars Gar-da pārstāv šīs zemes un valsts likumīgo saimnieku, latviešu, intereses. Tev, Zurab, kā lielkrie-vu šovinistam, nacionālā naida kurinātājam, ir tikai tiesības sa-kravāt savas pauniņas un aizvākties no latviešu zemes! Skatertu darogu!!!

Viesturs Vecbastiks Burvis: 99 % no visa, kas te kirilicā sa-rakstīts, ir līdzvērtīgs ilgi neiz-bērtam (un neizlietam) atkritu-mu spainim. Okupantu atstātie kolonisti neko nav mācījušies – nav nekāds brīnums, ka par viņu tautasbrāļiem (un pašiem “Ļiļlandijas” krieviem, kur vien tie parādās) pat arābi smejas. “Kultūras” nesēji ar vienu sma-dzeņu rievu (to pašu no tēva “fu-ražkas”)...

Aivars Garda: Zurab Map, iz-rādās, Tu neizproti nacisma jeb fašisma būtību. Patiess, cēls na-cionālisms pārvēršas par naci-smu jeb šovinismu, kad tas vēlas iekarot citas zemes un tautas. Te nu Tu kārtējo reizi iebrauci auzās. Latviešu nacionālisti ne-kad nav kaldinājuši svešu tautu iekarošanas plānus, pretēji vācu un krievu nacistiem. Tieši krievu nacisti divas reizes 1940. un 1945. gadā iekaroja Latviju. Tie ir neap-strīdami fakti. Taču, ja Viesturs Vecbastiks Burvis ir taisnība un Tev un Taviem domubiedriem ir tikai viena rieva smadzenēs no furažkas, tad ne tikai es, bet arī Uģis Adata velti cenšas.

Turpinājums 6. lpp.

DISKUSIJA SOCIĀLAJĀ VIETNĒ “FACEBOOK”

Zurab Map: Объясните мне, какой мудак убедил латышей, что единый язык укрепит их страну? Какими идиотами нужно быть, чтобы в эту херню поверить?

Uģis Adata: Varu atbildēt par sevi. Man pieejamie vēstures avoti, manas personīgās atmiņas un manas dzimtas liecības ļauj domāt, ka 1940. gada okupācija būtiski izmainīja Latviju, gan ie-pludinot šeit desmitiem tūksto-šus militārpersonu un civilistu. Pašlaik (pēc neatkarības atgūša-nas) latvieši neprasa, lai tūlīt visi aizvāktos, bet vismaz respektētu Latviju kā valsti un neatteiktos sazināties latviski.

P.S. Paldies, Zurab, ka esi gatavs par šo diskutēt. Nav daudz krievvalodīgo, kuri uzklausa latviešu argumentus. Pateicoties Tev, es esmu uzzinājis daudz arī par Latvijas krievu viedokli, kurš tiek diezgan cītīgi slēpts no mūsu mediju puses.

Надежда Емельянова: У латышских мальчиков вообще история началась с 1918-го года. Им невдомек, что до 1918-го территория современной Латвии была 200 лет частью Российской Империи. Латышам на голову свалилась неза-висимость в 18-м и в 91-м. Но хозяевами на этой земле они так и не стали.

Латвия – не страна латышей. Де-факто, это двухобщинная страна. И нам непонятно, по какому такому праву, ма-ленькая народность, которой еще предстоит стать нацией, позволяет себе настолько не-цивилизованное поведение, навязывая второй части на-селения нашей общей страны свои маразматические правила жизни?

Uģis Adata: Надежда Емель-янова, 1920. gada Latvijas–Krie-vijas Miera līgums. Tas tika pār-kāpts 1940. gadā.

Viesturs Vecbastiks Burvis: Надежда Емельянова, nevajag melot – no 1795. gada līdz 1918. gadam nekādi nesanāk 200 gadi krievu carisma impērijas okupā-cijā. Pat ar sekojošajām nākoša-jām krievu (komunistu) divām okupācijām – 1940. gadā, no kuras Latviju atbrīvoja vācieši, bet okupanti līdz 1945. gada 9. maijam atgriezās, – arī nesanāk 200 gadi krievu okupācijas jūgā. Aritmētika vienkārša: 123 + 1 + 45 = 169, ne tā? 3 gadsimtos 169 gadi ar pārtraukumiem – dau-

dzas citas valstis bijušas okupē-tas ilgāku laiku.

Uģis Adata: Viestur Vecbastik Burvi, turklāt ikviena valsts, kura nebija zem krievu (padomju) jūga, nez kāpēc attīstījās straujāk un veiksmīgāk.

Viesturs Vecbastiks Burvis: Леонид Геннадьевич Коврижных saka – papīrs (inter-nets) panes visu – kas Jums tādas muļķības sastāstījis? Krievi nekad neko nepirka, tikai zaga, laupīja un iekaroja. No zviedriem esot kādu relatīvi mazu zemes gaba-lu par gruzīnu sevi te slavinošais Zurabs (nedod Dievs, ja īstam un lepnam gruzīnam “nāks ausis”, ka Latvijā ir tāds okupantu aizstā-vis, kurš apkauno gruzīnu tautu). Faktu nav, tikai čekisti sarakstīti meli no Viki-kiki-pēdi... Nožēlo-jami cilvēciņi, vēl iestīguši savā mīļotajā staļinismā...

Ivy Jarik'sMom: Uģi Ada-ta, tas ir murgs, ka krievu valo-dai nav īpaša statusa. Ja ne otra valsts valoda, tad ir jādod īpašu statusu valodai, kurā ģimenēs runā vairāk par 40% no Latvijas iedzīvotājiem. It īpaši no jauk-tam ģimenēm. Esmu latvietē, bet mājās runāju krieviski, jo cienu savu vīru un mēs esam pret to, ka skolā aizliedz internacionālo un pieprasīto krievu valodu.

Degi Karayev: А я хочу в своей Латвии говорить по-русски. Потому что я и такие как я составляют около 40% населения, наш язык русский, русский язык был в Латвии до появления самой Латвии и т.д. Но самое главное – мы просто есть! И мы такие же, как вы, Угис. У нас такие же желания. Только взаимным уважением можно добиться нормальной жизни. Выбор за вами.

Uģis Adata: Degi Karayev, arī es neienīstu krievus. Mums ir jā-paskatās vienam uz otru ne kā uz ienaidniekiem. Jau reiz rakstīju, ka neatbalstu “čemodan, vokzal, rossija”.

Igor Petrov: Дэги Караев, хотя мои друзья латыши ве-ликолепны. Но есть и нацпи-дарье Угисы, я их мочу в сор-тирах, по другому не доходит.

Uģis Adata: Igor Petrov, at-brauc, mačītāj, uz Valmieru. Es strādāju veikālā ELEKTRONS,

Cēsu ielā 10. Gaidīšu.

Igor Petrov: Uģis Adata, мне с баптистами запахло на одном поле срать. Они враги вербованные госдепом. То есть сатанисты из череп и кости, как и большинство америгопых оккупантов бывшей лсрр.

Aivars Garda: Zurab Map ir pilnīga taisnība tajā, ka nav ie-spējams Latvijas ārējos ienaid-niekus – padomju varmācīgos ie-brucējus – piespiest mīlēt latvie-šu tautu un valsti, iemācot tiem latviešu valodu. Pret ārējiem ie-naidniekiem ir jārikojas tāpat, kā krievi rikojās pret vācu nacistiem – padzina tos no savas zemes. Tāpat rikojās indieši, padzīdami angļus, kā arī daudzas citas tau-tas un valstis. Arī latviešu pie-nākums bija, ir un būs – izraidīt viņus no Latvijas. Latvijas lielākā problēma ir tā, ka pie varas visus šos trīsdesmit gadus Latvijā ir at-radušies latviešu tautas un valsts nodevēji – noziedznieki pret savu tautu un valsti. Morgunovs Vici-nam leģendārajā komēdijā saka: našol vremja! Es saku Zurab Map un visiem šīs diskusijas dalīb-niekiem – atradāt ar ko runāt, proti, ar Uģi Adatu. Krietniem latviešiem ir kauns par tādiem adatām. Vēl mazliet pietrūka, lai viņš sāktu “laizīt pēcpuses” šajā diskusijā savas tautas ienaidnie-kiem. Šis adata, līdzams okupu-tu priekšā, izliekas neredzam, ka jūs – okupanti – viņu nicināt. Un pareizi darāt, jo adatas – glēvuļi – nav pelnījuši pat okupantu nai-du, vienīgi nicinājumu. Bet visi latviešu tautas ārējie ienaidnieki, kolonisti, atcerieties, ka krietnu latviešu komanda bija: šagom marš, prom no Latvijas, ļevoj, ļe-voj, šļop, šļop, šļop, šļop, ļevoj, ļevoj!

Uģis Adata: Aivars Garda ar savu attieksmi pret deviņdesmit procentiem savu tautiešu jūs jau sen esat vientuļnieks. Ideālists, bet vientuļnieks.

Aivars Garda: Uģi Adata, ja ir tā, kā Jūs sakāt, tad labāk būt taisnīgo vidū, nekā draugos ar mīkstčauliem. Taču es zinu, ka pat visglēvākā latvieša sirdī ir klusa vēlme – kaut šo okupantu Latvijā nebūtu. Tātad nemaz tik vientuļš es neesmu.

Zurab Map: И не надо путать свои личные фантазии с желаниями большинства латышей. Они тебя на это не уполномочивали, если я ничего не пропустил. А точно такого бы не пропустил.

Aivars Garda: Zurab Map, ja

CITA RISINĀJUMA NAV – ĀRĒJAIS IENAIIDNIEKS IR JĀPADZEN!

DISKUSIJA SOCIĀLAJĀ VIETNĒ “FACEBOOK”

Turpinājums no 5. lpp.

Aivars Garda: Ir vajadzīgas vismaz divas rievās, Zurab, lai saprastu elementāras lietas.

Tieši Tu, Zurab Map, esi fašists, jo uzvedies kā iekarotājs pret latviešiem.

Viesturs Vecbastiks Burvis: Es nepiekrītu, jo tas ir apvainojums fašistiem – pat vienīgie fašisti (Musolini kareivji) nekad tik briesmīgi neuzvedās, piemēram, uz laiku okupētajā Grieķijā. Nacionālsociālista Hitlera (ko krievi nepareizi dēvē par fašistu) kareivji tad, kad tie atbrīvoja Latviju no pirmās krievu okupācijas, izturējās pret latviešiem ļoti solidi. Turpretī šovinista Leonīda tautasbrāļi – okupanti no PSRS – zaga, laupīja, izvaroja, nošāva, spīdzināja utt. Salīdzinot ar krievu okupantu zvērībām, vācu nacionālsociālisti un itāļu fašisti bija maigi jēriņi...

Uģis Adata: Viestur Vecbastik Burvi, diemžēl tieši šo es varu apstiprināt ar faktiem no mana vectēva dzīves. Vācu karavīri atkāpjoties NOPIRKA lopiņus no mana vectēva, nevis nozaga kā krievi...

Aivars Garda: Redzi, Zurab Map, pat vācu nacisti ir bijuši labāki par tādiem kā Tu, Viesturam Vecbastikam Burvim ir taisnība. Pat Tavs draugs Uģis Adata to atzīst. Vai man būtu jāpateicas Zurabam, ka viņš latviešus netaisās šaut?

Viesturs Vecbastiks Burvis: Uģi Adata, jā, arī man zināmi fakti, kad vācu kareivji no savas karalauka virtuves dalījās pārtikā ar latviešu ģimenēm, kurām pirms tam krievu zaldāti bija atņēmuši visu...

Zurab Map: Я уже не знаю какие смайлики ставить под комментариями этих нациков. То ли смеяться, то ли возмущаться. Одновременно возмущает пропаганда нацизма и смешит глупость высказываний. С одной стороны, народу надо показывать своих “героев”. С другой, уже трудно находиться в вонии животного нацизма их мыслей. Может, забанить нахрен этих двух “друзей Оушена”? Свобода самовыражения борется во мне с чувством справедливости.

Aivars Garda: Tieši taisnīguma sajūtas nav okupantiem. Paši savā okupantiskajā smirdoņā vien dzīvo. Es tikai iegāju jūsu smirdošajā kūti ar dakšām un aizskāru jūsu sūds. Tāpēc jau tā sāka smirdēt. To zina ikviens Aujeja stālī tīrītājs.

Liene Apine: Zurab Map, tikai no pilnīgi tupa sarkanā fašista var dzirdēt kaut ko tik stilbu kā to, ko esi te sarakstījis.

Леонид Геннадьевич Коврижных: Что-то тут ужасно завоняло... Наверное, пора отправить в баню источник этого смрада.

Viesturs Vecbastiks Burvis: Jā, ļoti smird, kaut Jūs te vēl ilgi neesat...

Леонид Геннадьевич Коврижных: Viesturs Vecbastiks Burvis, ne zina, ne zina. До вас, нацистов, тут было свежо. Или у вас с памятью уже совсем плохо стало, что не помните кто когда куда пришёл?

Turpinājums 8. lpp.

NOZIEDZĪGIE PILSONĪBAS LIKUMA GROZĪJUMI – PIRMS 20 GADIEM

Turpinājums no 2. lpp.

VAI PĀRĀK DAUDZ LATVIEŠU NAV VIENTIEŠI UN TUVREDZĪGI?

Publicēts laikrakstā “Literatūra un Māksla”, 12.11.–19.11.1998.

Tāds jautājums uzmācās, analizējot tikko notikušās tautas nobalsošanas LR pilsonības jautājumā un 7. Saeimas vēlēšanu rezultātus.

Ir saprotams, ka par tiem priecājas Maskavā, jo tie paver ceļu ātrāk un plašāk iejaukties mūsu dzīves noteikšanā. Jā, tagad daudz vieglāk Latvijas pilsonību varēs iegūt ne tikai bijušo padomju armijas militāristu un iepludināto kolonistu bērni, bet vēlāk arī bērnu vecāki. Drīz vēl plašāk un kategoriskāk varēs atjaunot prasību krievu valodu atzīt par otru valsts valodu.

Nevienam nepārsteidz arī tas, ka par balsošanas rezultātiem

kuma pasliktināšanu nobalsoja balsotāju vairākums (53,02%), – tas liecina, ka svešautiešiem līdzbalsojuši ir arī ievērojama daļa latviešu. To citādi kā par tuvredzību un vientiesību saukt nevar.

Ir gan jāatzīst, ka jautājums tautas nobalsošanai, domājams, tišus, bija formulēts tā, ka pilsoņiem, kas aktīvi politiskajai dzīvei neseko, bija grūti saprast, ko nozīmē balsot “par”, ko “pret”, un tāpēc daudzi nesaprazdami vai nu kļūdījās, vai balsošanas lapu urnā neiemeta. [..]

Un tomēr arī šie pieminētie fakti liecina par daudzu latviešu vientiesību, tuvredzību un neap-

Pilsonības likumu pasliktinošo labojumu atcelšanu. Balsot pret televīzijas raidījumā aicināja arī Latvijas SDP priekšsēdētājs Juris Bojārs, kurš ir arī Sociāldemokrātu apvienības līdzpriekšsēdētājs. Tas ir nožēlojami un nosodāmi.

Nav šaubu, ka 7. Saeima nepieņems likumus, kas vairotu Latvijas latviskošanu un nodrošinātu valsts neatkarību un drošību. Sagaidāms, ka vistuvākajā laikā Krievija uzstādīs Latvijai jaunas un jaunas prasības, prasīs vēl un vēl visādas privilēģijas “krievvalodīgajiem” Latvijā. To jau apliecināja šīs iedzīvotāju daļas piekritēji 8. oktobrī pie Saeimas, kad tika apspriests Valsts valodas likums 3. lasījumā. Jau dzirdam prasību par krievu valodas oficiālu atzīšanu par otru valsts valodu; tiks ratificēts Latvijas–Krievijas robežlīgums, ar kuru Abrenes pilsēta un seši pagasti tiks atdoti Krievijai, un sagaidāms vēl daudzas citas prasības, pret kurām pietiekami enerģiski necīnīsies ne EDSO, ne Eiropas Savienība, ne Latvijas Saeimas deputātu vairākums, ne Valsts prezidents.

Tā solīti pa solītim palielināsies prokrieviskā orientācija, līdz Latvijā visu dzīvi noteiks Krievija.

Tādas būs lielas daļas latviešu vientiesības un tuvredzības sekas.

Vai tiešām latvieši padosies?

Eduards Berklavs

¹ Pasaules brīvo latviešu apvienība – “DDD” piez.

priecājas Valsts prezidents Gun-tis Ulmanis, ka liksmo ārlietu ministrs Valdis Birkavs, LC un Jaunās partijas vadītāji, jo viņi nekad nav rūpējušies, lai Latvija kļūtu latviskā, lai celtos Latvijas pilsoņu labklājības līmenis.

Bet tas, ka par Pilsonības li-

domību, izpildot savu visatbildīgāko pilsoņa pienākumu.

Liela atbildība par tautas nobalsošanas rezultātiem un par 7. Saeimas sastāvu jāuzņemas PBLA¹ valdei, kas tieši pirms vēlēšanām pieņēma pretautisko lēmumu un aicināja balsot pret

KĀPĒC MUMS KATASTROFĀLI NEPIETIEK LAIKA?

Kā ar to cīnīties?

Biznesa konsultanti

www.uteka.ua

Vai esat ievērojuši, ka tagad vairums runā par katastrofālu laika nepietiekamību? Visi ir tik ļoti aizņemti, ka nebūtu pretī palielināt stundu daudzumu diennaktī.

Tā ir ļoti izplatīta parādība: cilvēki ir tik ļoti apkrauti ar darbu, ka patiešām neatliek laika, tā

teikt, sev. Bet problēma slēpjas tajā, ka tas pavisam nav darbs, kas nes labumu, materiālo pārtību vai izaugsmi. Vairumā gadījumu mēs tērējam pusi darbdienu vajadzīgām lietām: sēžam internetā, pārbaudām pastu vai vienkārši satiekamies ar kolēģiem pie tējas tases.

Un šīs bezjēdzīgās lietas ne tikai paņem mūsu laiku, bet novirza uzmanību no reāliem mērķiem. Nav noslēpums, ka

mēs bieži vien darām absolūti nevajadzīgas lietas tikai tādēļ, lai neķertos klāt patiesi svarīgiem jautājumiem. “Ieiešu pagaidām internetā, paskatīšos, kas jauns ir manos “draugos”, bet eksāmenam (svarīgai sarunai) sagatavosos vakarā. Vēl ir daudz laika.” – pazīstama situācija?

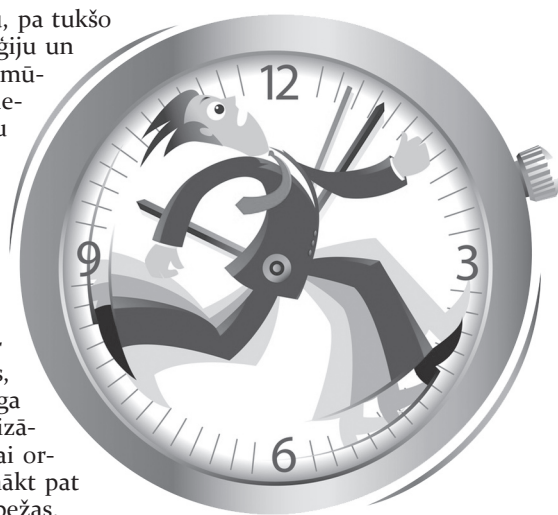
Jau sen pierādīts, ka, ja cilvēks saka – “esmu ļoti aizņemts”, patiesībā viņš vienkārši neprot racionāli plānot savu laiku un pareizi izvirzīt dzīves prioritātes.

NEVAJADZĪGU LIETU BEZJĒDZĪGA ĶĒDE

Nav vērts teikt, ka mēs vienmēr nodarbojamies ar kaut ko svarīgu. Ļoti bieži mēs darām

nevajadzīgu darbu, pa tukšo tērējam savu enerģiju un spēkus. Turklāt šīs mūžīgi bezjēdzīgās lietas atstāj iespaidu uz kolektīva kultūru un rezultātā – uz uzņēmuma vai organizācijas darbību kopumā. Pēc kāda laika tāds uzņēmums vai organizācija var pārvērsties drupās, kam būs vajadzīga sistēmas reorganizācija, uzņēmums vai organizācija var nonākt pat uz sabrukšanas robežas.

Kad esam apzinājušies, ka šāda problēma pastāv, vajag tikt skaidrībā, kā to risināt.

Turpinājums 7. lpp.

**UN PATS GALVENAIS: NEAIZMIRSTIET
TRAKAJĀ LIETU SKRĒJENĀ ATRAST
LAIKU SEV, SAVĀM INTERESĒM,
SAVIEM RADINIEKIEM UN
TUVINIEKIEM.**

SVĒTS SAŠUTUMS LĪST PĀRI MALĀM!

Saruna ar Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju
Aivaru Gardu

DDD: Pagājuši 20 gadi, kopš notika referendums par pilsonības piešķiršanu t.s. nepilsoņu bērniem. Jau tad izcēlās daži tādi sabiedrības “inteliģentiņi”, kuri aģitēja piešķirt okupantēniem pilsonību. Kāds ir jūsu komentārs tieši par šādu “inteliģentiņu” aktivitātēm – vai kaut kas ir mainījies?

Aivars Garda: Nu, latviešu interešu nodevēji ir šie cilvēki. Īstenībā viņi visi skaitās sabiedrībā atzītas autoritātes – gan dzejnieki un rakstnieki, gan režisori, filozofi, žurnālisti. Viņi nevar būt tik stulbi, lai neapzinātos, ka nepilsoņi ir Latvijas ārējie ienaidnieki, kam šis statuss ir piešķirts tāpēc, ka mūsu valsts vadītājiem pietrūka drosmes, un pietrūkst vēl joprojām, izraidīt šos ienaidniekus no mūsu valsts. Bet piešķirt viņiem pilsonību – to taču nevar neapzināties, ka tie ir ārējo ienaidnieku bērni, kuri šeit piedzimuši. Viņu statuss jau nav mainījies – viņi ir ārējie ienaidnieki tāpat kā viņu vecāki.

Tos sprukstiņus, kuri parakstījās, es tiešām ļoti zemu vērtēju – viņi, manuprāt, nav elementārās cieņas vērti par to, ko viņi

es ar to gribu teikt? Gribu teikt, ka tautai vienreiz būtu jāmet no pjedestāla tādi, kas parakstījušies par kaut ko tādu. Tāpat arī tādi kā Vaira Vīķe-Freiberga, kuru ļoti ciena. Bet par ko viņu ciena? Par to, ka viņa prata labi

parakstījās, un arī “Diena”, publicējot tādu aicinājumu, kurina nacionālo naidu, jo okupantu neizraidīšana ir nacionālā naida kurināšana. Viņu atstāšana šeit ir bumba ar laika degli.

Mums grib iemācīt – mīliet savu ārējo ienaidnieku, sadzīvoji ar viņu. Tas ir kaut kas tik ārprātīgs, ka to pat ir grūti komentēt. Un to vēl attaisno ar Kristus vārdiem – mīliet savus ienaidniekus. Kristus teica – mīliet; bet viņš neteica – atstājiet viņus savā zemē. Es gribētu, lai katrs, kurš šo izlasa, atceras un saprot, ka visi, kas tagad aicina uz kaut ko tādu, ir maitas gabali, un kādreiz viņi savu sodu saņems. Vienīgais bija Eduards Berkļavs, kurš saglabāja skaidru un vēsu prātu un arī pareizu vēstuli uzrakstīja.

Tāpat visus šos nožēlojamus parakstītājus ir jārauj no pjedestāla nost un jāsaka viņiem acīs, ka viņi ir maitas gabali.

DDD: Viņi lielā mērā ir samaitājuši arī tautu.

A.G.: Protams. Viņi ir iesējuši mūsu tautā šo galīgi stulbo vēlmi – piekāpties okupantiem, ļoti draudzīgi sadzīvot ar viņiem. Ir iestāstījuši, ka mēs, latvieši, paši esam vainīgi, ka okupanti pret mums slukti izturas, mēs neesam pietiekami viesmīlīgi. Kā var būt viesmīlīgs pret ārējo ienaidnieku? Tāpēc, ka viņš ir ārējais ie-

muldēt (bez lapiņas) – un viss. Taču daudzi uzskata viņu par milzīgi gudru. Bet kādu gudrību viņa ir parādījis? Viņa ir parādījis tieši tādu pašu stulbumu, kādu demonstrēja šie parakstītāji. Tagad, kad pagājuši jau 20 gadi, redzams, ka viss uz ko viņi aicināja, ir kļuvis vēl ļaunāk – un tieši ar to, ka viņi aicināja piešķirt pilsonību okupantiem. Tagad jau 10 gadus Rīgu vada okupantu dēls, kurš pats skaitās okupants, – Nils Ušakovs, kurš aizgāja balsot pret valsts valodu un aicināja visus okupantus to darīt.

DDD: Kopš 1998. gada referenduma ir nomainījusies vesela paudze – pagājuši 20 gadi.

MUMS GRIB IEMĀCĪT – MĪLIET SAVU ĀRĒJO IENAIIDNIEKU, SADZĪVOJIET AR VIŅU. TAS IR KAUT KAS TIK ĀRPRĀTĪGS!

A.G.: Tieši tāpēc, ka okupantēni ir ieguvuši pilsonību, tagad viņi balso pret mums. Tā taču ir šausmīga nodevība, noziedzība, kura netiek tiesāta tāpēc, ka nav tāda likuma. Bet apsūdzēt Aivaru Gardu un Līgu Muzikanti par to, ka viņi aicina cīnīties pret tādiem okupantiem un nodevējiem – jā, momentā var, un ierosināt krimināllietu par nacionālā naida kurināšanu. Bet tieši tie, kuri

naidnieks, viņu ir jādzen prom. Mans sašutums līst pāri malām par kaut ko tādu. Sašutums ir arī par mūsu lētticīgo, nedomājošo pūli. Kā var ļaut iestāstīt sev tik stulbas lietas?! Bet ļauj taču – un iestāsta arī. Es vēlos, lai mans svētais sašutums pret ārējiem ienaidniekiem un latviešu tautas nodevējiem pārietu no manis pie visiem latviešiem, laikraksta “DDD” lasītājiem.

KĀPĒC MUMS KATASTROFĀLI NEPIETIEK LAIKA?

Turpinājums no 6. lpp.

1. Identifikācija
Problēmas risināšanas pirmajā etapā ir jātiek skaidrībā, kas atbilst raksturojumam “bezjēdzīgas darbības”. Ir vērts rūpīgi izvērtēt savus darba pienākumus un mērķus, kurus jūs vai vadība izvirzāt. Ja esat vadītājs, nepieciešams izanalizēt, kam darbinieki tērē savu laiku. Turklāt identifikācijas stadijā ir jānoskaidro, kādus rezultātus sniedz jūsu darbība. Ja darbs nenes gaidītos rezultātus, padomājiet, vai darāt to, ko domājat.

2. Simptomu un faktu analīze
Nākamajā etapā ir nepieciešams izanalizēt visus simptomus, kuri norāda uz jūsu darba neproduktivitāti.

Mērķa neizpratne. Pirmais faktors, kas pierāda, ka jūs veltīgi šķiežat darba laiku, ir jūsu darbības mērķa neizpratne. Mēģināsim minēt konkrētus piemērus: jūs esat ieguvis vadītāja amatu, saņemot no sava priekšgājēja milzīgu kaudzi ar dažādiem dokumentiem, kurus pats būtu kārtojis pēc absolūti citas sistēmas. Līdzīgā situācijā var nonākt arī padotais, kura priekšniekam radusies “ģeniāla ideja”, kuru viņš nespēj saprotami izskaidrot. Tādās reizēs jūs intuitīvi centīsities izpildīt pienākumu, bet jums nebūs pilnīgas sapratnes, kas un ar kādu mērķi ir jādara. Ja esat saskāries ar līdzīgu situāciju, ir vērts to rūpīgi izvērtēt un sākt meklēt risinājumu, jo, palaižot visu pašplūsmā, jūs visu tikai sarežģīsiet.

Ieguldījums neatbilst rezultātiem. Šis ir viens no visvairāk izplatītajiem simptomiem. Lūk, spilgts piemērs: jau neskaitāmas reizes grafikā mazsvarīgu bildi nomaināt ar gandrīz tikpat mazsvarīgu.

Profesionālas attīstības trūkums komandā. Ir kāda interesanta frāze, kas precīzi apraksta šo simptomu, – “jūsu komanda skrien uz vietas”. Izskaidrojums ir gaužām vienkāršs: jūsu komanda pastāvīgi imitē darbu, kuru papildina bezjēdzīgas sapulces un regulāri nokavēti izpildes termiņi. Iegaumējiet galveno likumu: jebkuras “slimības” ārstēšana ir jāsāk ar pirmo simptomu, tikai tad tā būs ātra un efektīva.

3. Risinājums
Kad ir apzinātas problēmas, jāķeras klāt drosmīgam to risinājumam. Bet ir jāpiebilst, ka tikai retajam ir izdevies pilnībā pieveikt nevajadzīgu darbošanos uz visiem laikiem. Problēma tāda, ka nosliece atvirzīt sarežģītu un svarīgu lietu risināšanu uz vēlāku laiku ir ielikta mūsos jau no dabas. Bieži to sauc par “studentu” ieradumu, bet tas piemīt visiem, neatkarīgi no statusa. Daži prot ar to cīnīties, bet vairums pakļaujas tā postošajai ietekmei.

Ja jūs tomēr gribat iemācīties, kā to uzveikt, sākumā salieciet dzīves prioritātes. Centieties darba dienas plūsmā, veicot vienu vai otru darbību, domāt par tā pilnveidošanas mērķi. Pietiek pajautāt sev: “Kāpēc es to daru? Kā tas palīdz man izpildīt reālus uzdevumus? Kāda šiem uzdevumiem vispār ir jēga?” Tas nemaz nav tik sarežģīti.

Ja tas, ar ko gatavojaties nodarboties, tiešā veidā nav saistīts ar svarīgākajiem mērķiem, – tas ir pamatots iemesls nesteigties ar nevajadzīgo darbu.

Pirms atlikt kaut ko uz vēlāku laiku, pārliecinieties, ka tas patiešām ir nesvarīgs uzdevums. Ja jums ir parādījušās šaubas – prasiet priekšnieka vai vairāk pieredzējušu kolēģu domas.

Nepārvērtējiet sevi! Nevajag domāt, ka jums viss ir jāzina un viss jāsaprot. Ja neesat noskaidrojis kaut kādu detaļu, labāk pārprasiet vēlreiz, lai izvairītos no nevajadzīga darba. Diemžēl daudzi vadītāji saviem padotajiem vai kolēģiem nepaskaidro, kāda ir konkrētās darbības jēga. Iemeslu tam ir daudzi: varbūt viņiem gluži vienkārši ir slinkums paskaidrot detaļas, vai arī šī ir daļa no viņu vadības stratēģijas.

Tagad pāriesim pie konkrētām situācijām un tiksim skaidrībā par cēliem, kas ved uz to risinājumiem. Ja runājam par ideālām situācijām, tad jums nepieciešams delikāti, bez izaicinājuma uzdot savam priekšniekam dažus jautājumus, kas varētu palīdzēt izprast mērķi un atrast ceļu tā sasniegšanai.

Piemēram:
– Kā šis konkrētais uzdevums ietekmēs mana darba rezultātus?
– Vai es bezjēdzīgi netērēju savu darba laiku?
– Varbūt mums vajag pārskatīt noteikto kārtību, un tad es varēšu šeit strādāt efektīvāk?

Ja visu ieinteresēto pušu pieeja ir konstruktīva un problēma slēpjas nepietiekami optimizētā ikdienas darbā, nepieciešams attiecīgi mazināt nevajadzīgā darba apjomu.

Centieties piedalīties tikai tajās sanāksmēs, kur jūsu klātbūtne ir patiešām nepieciešama. Tas pats attiecināms uz saraksti: atbrīvojieties no sarakstes, kas uz jums vispār neattiecas, jūs vispār nekādi neskar.

Taču necentieties pilnībā atbrīvoties no līdzīgiem, mazāk svarīgiem darbiem, jo daļa no tiem tomēr ir jāpaveic. Nepieciešams iemācīties racionāli aprēķināt laiku.

Turklāt ir jāpieņem vērā tas, ka ļoti bieži mēs ilgi gaidām sarunāto tikšanos. Varam produktīvi izmantot arī šos “logus”: atbildēt uz sakrātajām vēstulēm vai uztaisīt atskaiti.

Un pats galvenais: neaizmirstiet trakajā lietu skrējienā atrast laiku sev, savām interesēm, saviem radiniekiem un tuviniekiem.

CITA RISINĀJUMA NAV – ĀRĒJAIS IENAIIDNIEKS IR JĀPADZEN!

Turpinājums no 6. lpp.

Viesturs Vecbastiks Burvis: Леонид Геннадьевич Коврижных – jā, ja visi kopīgi melo, tad ir “svaigi”, bet nav vairs “svaigi”, kad kāds sāk runāt PATIESĪBU. Jūs, lielkrievi, visu mūžu un par visu tikai melojiet, tādēļ jau jums patiesība kož acīs. Starp citu – vai Jums zināms fakts, ka vairāk nekā 2 gadsimtus Krievija nav izpildījusi NEVIENU starptautisku nolīgumu (pēc turku sultāna apkrāpšanas ar flotes dedzināšanu)? Argumentu un faktu nav, tādēļ tikai melojiet – kā jau bomži bez kultūras...

Aivars Garda: Леонид Геннадьевич Коврижных beidzot ir sapratis, ka smird pats un viņa domubiedri. Bet latvieši okupantu smirdoņu jūt katru dienu. Pienāks laiks, un visi latvieši tāpat kā es un mani domubiedri sajutīs okupantu smirdoņu. Un riebumā novērsīsies no viņiem. Negribēs saliedēties ar tādēm.

Леонид Геннадьевич Коврижных: Товарищ, верь пройдёт она – и демократия и гласность... И вот тогда Госбезопасность припомнит ваши имена...

Aivars Garda: Leonīd, kaķa lāsti debesīs nekāpj. Pats redzēsiet, viss būs tieši otrādi.

Леонид Геннадьевич Коврижных: Aivar Garda, да уже по-другому. Латыши с поразительной скоростью рвут когти подальше от вашей истории успеха. Только вы настолько тупые, что понять этого не можете...

Aivars Garda: Kāpēc tad Jūs, okupanti, esat tik truli un par katru cenu gribat dzīvot Latvijā? Bēdziet taču arī jūs.

Zurab Map: Aivar Garda, объясняй не объясняй тебе, что эта земля является домом не только для латышей, ты ж не понимаешь ничего. Люди не хотят уезжать из одной из беднейших стран Евросоюза только потому, что не хотят покидать свой дом.

Извиняюсь. Айвар Гарду пришлось забанить. Пропаганда нацизма и разжигание межнациональной розни должны иметь пределы.

Леонид Геннадьевич Коврижных: Нацистов среди латышей немного, а вот фашисты почти все. Доказано референдумом за русский язык. Так что, не стоит обижаться, если факты налицо.

Liene Apine: Zurab Map, nobijies no Aivars Garda? Nepatika patiesība, ko viņš šeit rakstīja, tādēļ nobloķēji? Ieteiktu Tev savākt savas paunas un tīties prom no Latvijas. Okupantiem, kolonistiem un viņu pēctečiem tāpat ātrāk vai vēlāk būs jāaizvācas, tā ka, Zurab, vari būt viens no pirmajiem.

Zurab Map: Liene Apine, если хочешь, и тебя заблокирую.

Liene Apine: Zurab Map šajā garajā diskusijā nodemonstrēja lielkrievu šovinismu, sarkano fašismu visā savā “krāšņumā”, šķaidot nauda pret latviešiem puņķus uz visām malām. Zurab Map, ar tādēm kā Tu neko citu, nekā citādāk nevar runāt.

Diskusija publicēta saīsināti

PAR VISA ESOŠĀ VIENOTĪBU

Aleksandrs Klizovskis

Grāmatas “Jaunā Laikmeta pasaules izpratnes pamati” autors

Ir tikai viens Vienots Visums. Cita Visuma nav, nekad nav bijis un arī nekad nevar būt. Visumā viss ir Vienotā Visuma sastāvdaļa. Daudzi vērojamo pasaulu tūkstoši un daudzi miljoni neredzamo veido Vienotu bezrobežīgu Visumu, kam nav ne sākuma, ne gala.

Visumā ir tikai Viens sākotnējais Elements, tā ir Vienotā Matērija, no kuras sastāv kā pats Visums, tā arī visas redzamās un neredzamās manifestētās pasaules formas. Arī visa neizpaustā pasaule sastāv no Vienotās Matērijas, turklāt izpaustā pasaule attiecas pret neizpausto pasauli kā ūdens piliens pret okeānu.

“Šis Vienotais Elements, metafiziski runājot, ir vienots Substrāts jeb fenomenālajā pasaulē visu parādību nemainīgais cēlonis. Visi cilvēkam pazīstamie matērijas veidi, tādi kā zeme, ūdens, gaiss, uguns, ēters, ir tikai Vienotā Elementa diferencētie veidi.” (Austrumu Kauss, 137.)

Ir tikai viens Spēks, kas slēpjas un izpaužas visos Visuma spēkos. Ikkatrs spēks, lai kur un kā tas parādītos, ir Vienotā Spēka daļa. Viegla vēja pūsma, kas tikko manāmi sakustina koka lapotni, un kataklizmas, kuras sagrauj pasauli, planētas un kontinentus, ir viena un tā paša Vienotā Spēka izpausmes. [...]

Katrā esamības plānā darbojas tam atbilstošs spēks: fiziskajā plānā – fiziskais, bet astrālajā, mentālajā un garīgajā plānā – tiem atbilstoši spēki. Katrs cilvēka īstenotais fiziskais vai garīgais spēks ir Vienotā Spēka izpausme.

Spēks vienmēr ir gatavs gan labai, gan sliktai rīcībai un, ja to nevada saprāts, var novirzīties kā pa radišanas, tā pa postīšanas ceļu. Tāpēc zemāko spēku darbību vada un sev pakļauj augstāko spēku – saprāta – darbība, kas ir augstākā tā paša Vienotā Spēka izpausme.

“Kosmosa Saprāts ir visuresošs. Visā izplatījumā izpaužas tā ietekmes likums. Neskaitāmi ir tā iedarbības un jaunu kombināciju veidi. No ķīmisma līdz pat dzīvības funkciju izpausmēm tas pārvalda visas Esamības sākotni. Šis jautājums satraucis daudzas apziņas. Grūti noliegt šo visvarēno Kosmosa Saprātu, kas ar savu elpu iespīezas visos izplatījuma slāņos, bet cilvēki parasti apzināti novēršas no Patiesības.” (Bezrobežība, 28.)

Vienotais Spēks ir visas kustības avots, bet šo kustību virza un

vada Vienotais Saprāts. Spēks, ko nevada saprāts, varētu iznīcināt pasauli, taču tā ne vien nesa-grūst, bet attīstās un evolucionē. Tie atsevišķie ārdošie procesi, kas notiek Visumā, ir nenovēršama nepieciešamība izmest no vispārējās evolūcijas gaitas atmirušo, atpalikušo, kas kļuvis par tālākās attīstības šķērslī. Iznīcinošo spēku vada tas pats Vienotais Saprāts, kas to virza arī uz jaunradi.

“Kosmosā pastāv likums, kas paredz visas labākās kombinācijas. Vai tad pievilksnās likums nevirza raidītās daļiņas? Vai tad pievilksnās likumu nevirza Augstākais Saprāts? Kad cilvēki runā par harmonizāciju, viņi tik maz iedziļinās paša likuma būtībā.” (Bezrobežība, 530.)

Visam, kas pastāv Kosmosā, ir savs uzdevums, viss pilda vispārējā evolūcijas gaitā paredzēto lomu, tā piedaloties kopīgajā Kosmosa celtniecībā. Tālab Vienotais Saprāts piešķir visam eksistējošām daļu sava saprāta atbilstoši katras radības attīstībai un vajadzībām un atkarībā no tās lomas un uzdevuma, kāds šai būtnei attiecīgajā laikmetā jāveic. Var teikt, ka visu saprātu kopums veido to kolektīvo Vienoto Saprātu, ar kuru, apustuļa Pāvila vārdiem runājot, “mēs dzīvojam, kustam un esam”.

Taču nevajag domāt, ka tikai radības kronis – cilvēks – ir apveltīts ar saprātu. Saprāts piemīt visam esošajam. Ja, kā teikts, “var apstiprināt domas klātbūtni akmeni” (Agni Joga, 80.), tad spēja domāt jeb saprāts piemīt gan minerāliem, kas jutīgi reaģē uz dažādām skābēm un savienojumiem, gan putniem, kuri vij līgdas saviem pēcnācējiem, gan puķēm, kas ver savas ziedlapiņas tikai saules gaismā, gan graudiem, kuri dzen asnus tikai augšup.

Kaut gan cilvēkiem ir zināms graudu ķīmiskais sastāvs un viņi var tos mākslīgi radīt, no mākslīga grauda stāds neizaugs, jo tajā nebūs tās augstākās sākotnes,

kuru Vienotais Spēks ielicis dabiskajā graudā kā dzīvības impulsu, kas liek tam noteiktā laikā un noteiktos apstākļos dot dzīvību noteiktam augam. [...]

Viss visā – tā ir Kosmosa Vienotības un dzīvības Vienotības pamatideja. Tā kā viss ir visā, tad Kosmosā nav ne liela, ne mazā, jo pats mazākais ir tikpat dižs kā pats lielākais; kā mazajā, tā lielajā ir viens un tas pats Viss, kurš kļūst par visu, joprojām palikdams sevī Viss.

“Visā var saskatīt manvartaras un pralajas.” (Sirds, 140.)

Minerāla, auga, dzīvnieka un cilvēka šūniņas sastāv no atomiem, bet katrs atoms ir mikroskopisks Visums ar sauli – kodolu, ap kuru riņķo planētas – elektroni. Katra auga sēklinā ietverts ne vien nākamais koks ar stumbru, zariem, lapotni un augliem vai nākamā puķe ar ziediem un smaržu, bet arī iespēja reproducēt neierobežotā daudzumā tādus pašus kokus un puķes.

Vienotība daudzveidībā un daudzveidība vienotībā vērojama visās dabas parādībās un visās dzīves izpausmēs vispār.

Viena un tā pati parādība nākamajā mirklī atšķiras no tās pašas parādības iepriekšējā brīdī, un, kaut gan šo parādību daba ir viena un tā pati, to būtība un iekšējais saturs ir atšķirīgi. Mācībā teikts: viļņošanās laikā jūra neatkārtoto nevienu savu vilni – katrs nākamais no iepriekšējā atšķiras. Gadsimti un gadu tūkstoši veidojas no dienām un stundām, bet neviena diena, neviena stunda nav līdzīga iepriekšējai un nebūs līdzīga nākošai. Viena koka lapas, neraugoties uz to šķietamo vienādību, ir atšķirīgas; nav arī divu pilnīgi vienādu cilvēku. Redzamo formu un parādību daudzveidība ir pirmatnējās Vienotības rezultāts. Vienīgi no sākotnējās Vienotības varēja rasties Vienotās Dzīvības bezgalīgā daudzveidība un bagātība.

Turpmāk vēl...

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2018
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;
Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378
Galvenā redaktore: LĪGA MUZIKANTE
Redaktors vietniece: LIENE APINE
Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019
tālr./fakss: 67140680
Interneta adrese: WWW.FRONTE.LV
E-pasts: DDD@FRONTE.LV
Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 2 500, apjoms 2 x A 2

Paldies par atbalstu laikrakstam “DDD”!

Laikraksts “DDD” vēlas pateikties ikvienam,
kurš palīdz mūsu avīzes tapšanā.

Īpašs paldies par ziedotajām summām **novembrī,**
kas tiek izmantotas laikraksta izdošanai:

Aināram Kraujam – par 20 eiro
Alisei Kakstānei – par 30 eiro
Armandam Birkenam – par 50 eiro
Bruno Javoīšam – par 20 eiro
Ēvaldam Dreimanim – par 100 eiro
Ikaram Žiguram – par 20 eiro
Jānim Gardam – par 50 eiro
Rolandam Ozolam – par 25 eiro
Zigurdam Venclavam – par 50 eiro

* Ja kāds ziedotājs nevēlas, lai viņa vārds tiktu publiskots, lūdzam par to savlaicīgi informēt laikraksta “DDD” redakciju: tālr. +371 67140680; e-pasts: ddd@fronte.lv